

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μελωδ. Princesse Colchoubey, (Oh ! dites-lui), A, αρ. 25

Σ' εἶχον ἰδῆ εἰς τῆς ψυχῆς ἐκστάσεις,
 εἰς τοὺς φωστῆρας τοὺς νυκτερινούς,
 ὅταν ἐμέτρων τὰς γλαυκάς ἐκτάσεις,
 ὅταν ἀγγέλους ἔπλαττεν ὁ νοῦς.
 Εἶχον ἰδῆ τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς σου,
 καὶ τὴν μορφήν σου τὴν θεοειδῆ.
 Στέμμα φωτὸς ἐφόρ' ἡ κεφαλὴ σου,
 καὶ μειδιῶσαν ἐκ τοῦ παραδείσου
 σ' εἶχον ἰδῆ, σ' εἶχον ἰδῆ.

Θενὰ σ' ἰδῶ καὶ πάλιν ὅταν κλείσω
 τὸ ἀμβλυόπτον βλέμμα εἰς τὴν γῆν,
 κ' ἐγκαταλείψας τὴν σκιὰν ὀπίσω
 εἰς τοῦ καλοῦ ἀνέλθω τὴν πηγὴν.
 Εἰς τ' οὐρανοῦ τὸ φωτοβόλον μέρος
 θὰ σ' ἀπαντήσ' ὡραίαν ὡς ἐδώ.
 Θεῖος θὰ λάμπ' εἰς τὴν μορφήν σου ἔρως,
 καὶ μειδιῶσαν πρὸς με γλυκυτέρως
 θὰ σὲ ἰδῶ, θὰ σὲ ἰδῶ.

